

Jury Camilla Grönbladh. EFK KM 18 1

- Vad ser jag i bilden?
- Vad handlar den om?
- Vilka associationer väcker den?
- Vad är budskapet?

1007 Jan Tengkvist

Jag ser ett cykelställe. Det är fullt av cyklar, 16 stycken tror jag, och så ett par små trehjuliga kickbikes. På var sida om cykelstället står två fordon täckta med skydd. Kanske är det mopeder, eller cyklar ägda av personer som har för vana att ta god hand om sina ägodelar... Majoriteten av cyklarna i stället tycks vara barncyklar. De är små, några har stödhjul.

Vit snö täcker marken. Kanske är det årets första, den som alltid kommer lika överraskande trots att det är rätt årstid för just det.

Snön har redan börjat slaska. Sakta smälta bort och bilda en våt grusig sörja. Lägst ner i bilden ser jag spår av droppar i den vita snön. Svart asfalt, eller grus bryter av det ljusa.

Kanske kommer dropparna från en ballkong på vilken fotografen står för att få sitt ovanifrånperspektiv.

Blöta fotspår leder in mot stället. Någon har gått in, tagit en cykel och lite vingligt tagit den därifrån. Inte cyklandes, fotspåren går parallellt med cykelns. Ett släpnade spår syns på marken. Kanske från när stödet fälldes upp.

En fascinerande vardagsbild, som så tydligt visar våra spår och mönster. En vanlig morgon, som alla andra. Men i en annan vinkel, ett annorlunda perspektiv. En kvadratisk bild, fylld av linjer. Snön täcker alla färger. Förvandlar fär till svartvitt.

1014 Dick Eriksson

En stadsbild tagen under en tidpunkt då staden ännu inte öppnat. Skytlar på ett språk jag inte kan signalerar att här kan man ibland köpa snabbmat. Fasaderna är ruffa, slitna. Det är inga fönster, istället är serveringarna täckta med plåtväggar där någonting sprayat graffiti. Bilar står parkerade framför byggnaderna. Det finns en smal trottoar. Där går en kvinna, klädd i varm kapp eller poncho. Hon håller sig för kinderna, eller öronen, ser ut att ropa ut ett förskräckt vrål. Blickar snett upp mot något.

Vad är det hon ser?

Är det benen till en av pojkarna som klättrat upp för den ringlande trappan, parkerat sig på ett litet tak i plåt eller kanalplast, där sitter de nu med sprayflaskor, eller läskflaskor. Två pojkar syns. Den tredje ser jag bara armen på . De är klädda i shorts, tunna tröjor...

Längst ut i höger kommer ännu en kvinna in. Vad ser hon? Märker hon något av det drama som stilla utspelar sig i stan som ännu inte öppnat?

Otroligt dramatisk och berättande bild, där valet att göra bilden svartvit förstärker motivens linjer, personernas uttryck. Jag dras in i dramat och den speciella stämning som fotografen fångat. Det är en bild jag inte glömmer, en bild vars inneboende historia följer med mig långt efteråt.

1018 Michael Rohdin

Jag ser en ung flicka, på väg in i ingemansåldern. Inte barn. Inte vuxen. Mittemellan. Med allt det innebär. Hon har fällt upp sin ljusgrå luva. Vikt upp ärmarna på tröjan hon inte riktigt vuxit in i. En trumpen mun glänser i ljuset. Ögonen har ett dint glitter, tittar in i fotografens kamera med likgiltighet. Ärmarna uppe vid kinderna, huvudet lutande mot dem. En gest för den som är trött, less, uttråkad. En som vill göra sin grejm.

En svartvit bild i kvadratisk format, som fint porträtterar flickan. Den uppdragna luvan ramar in ansiktet, och ihop med den stadiga vackra blicken kommer jag ofrånkomligen att tänka på flickan med de gröna ögonen, hon från National Geographics. Så olika, men ändå lika.

Jag gillar hur fotografen fångat den unga flickan just där hon är - i mellanlandet. De uppvikta ärmarna blir bildens punctum för mig. Ihop med luvan som väcker mina associationer.

Riktigt fint porträtt som har det lilla extra.

1028 Anki Berg

En bild på ett tvåvåningshus i gråbeige. Huset rymmer många lägenheter med inbyggda, iglasade balkonger. I glaset spelgar sig höga tallar. På det platta taket har fyra måsar placerat sig.

Framför huset finns en grusplan med sporadiskt gräs. Parkerings skyltar och två bilar. Alla lägenheter i huset har samma tunga grå draperi. Förmodligen ett hotell. Eller motell, ett lite enklare.

En del balkongdörrar är öppna, för att släppa in luft på rummen. På tre av balkonerna sitter människor. Ett äldre par, kvinna och man, vända mot varandra.

En ensam man, nedlutad, kanske över sin telefon. Ett yngre par där mannens ögon är täckta av balkongens ledstång.

En bild som fångar mig med sin symmetri, sina linjer och sin gråhet. Dokumentärt. Vardag.

1031 Göran Zebühr

Ett övergångsställe med sliten målning. Fyra fotgängare som med blicken riktad rakt fram marcherar över dess ränder. Marken ser ut att vara täckt av snö eller frost. Något får mig att tänka att det är morgon.

Till vänster en bild, en blå bil. Den syns knappt, den är bara fartränder. Fart som kommer rusande rakt mot fotgängarna. På den hala isen.

En dramatisk bild. Fint med ovanifrånsperspektiv och skickligt hur bilens hastighet fångats. Slutartiden avslöjar både de gåendes och förarens hastighet. Ger bildens dess dramatik. Riktigt skickligt fångat. Tankeväckande, estetiskt och berättande.

1042 Anders Fredriksson

En snårig skog med sly och slitna stammar. Höstlov som vissnat, torkatoch nu är på väg att förmultnas. Mitt bland träden en rund klocka i en fyrkantig ram. Den visar fem i elva. Har tiden stannat där? Eller är det tidpunkten för när bilden togs.

Stången till klockan är rostig och sliten. Den har en udda form. Som om klockan har satts dit i efterhand, inte riktigt hör dit.

Träden står för mig för något tryckt och stadigt, beständigt - de står kvar år efter år så länge det inte kommer bud om avverkning. Tiden är flyktig, den går och går. men här, i detta höstlandskap är det som att den står stilla. Blir malplacé. Naturen rättar sig inte efter människornas regler. Den växer vilt ändå. Struntar i klockan som står där.

Något väldigt estetiskt tilltalande med denna bild. Färger, former, och den vita rektangeln som bryter av. Spåren av tiden som gått, som syns så tydligt.

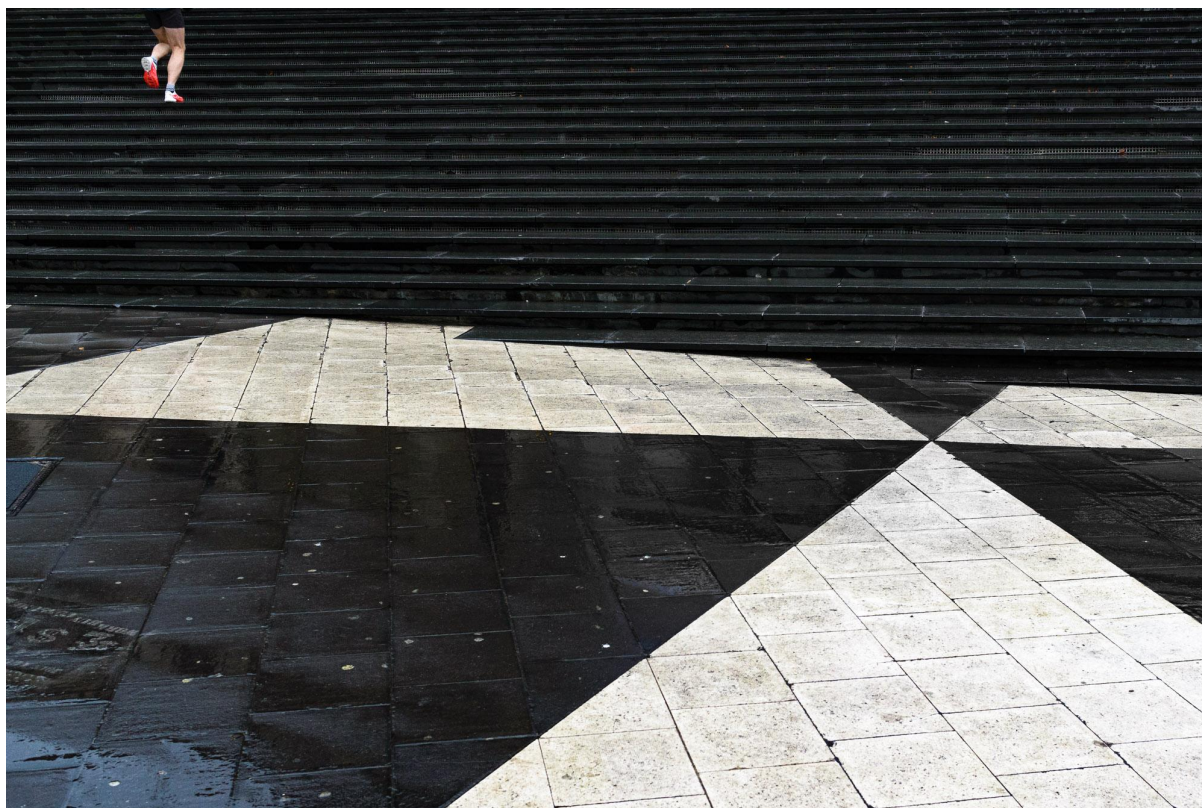

1056 Göran Hallin

En kvinna i grå tröja. En hund med lurvig gosig päls. Ett rum med vita väggar, blandljus och en tavla i svart och guld.

Tavlan är placerad precis bakom kvinnans hår. Bildar en gloria kring hennes huvud. Hon blir madonna, ängeln. Drottninglik. Hennes blick är vänd från betraktaren, mot något annat. MEN hunden blickar mot kameran. Möter min bilck. Håller glatt upp tasserna och myser.

En bild med mångla linjer och geometriska former. Laddad med symboler. Spännande.

1051 Bengt Carlsson

Sergelstorgs svartvita plattor möter trappor möter löparens starka nakna ben och färgglada träningskor. Marken är blöt och smutsig.

En bild om uthärdighet - en plats som vanligtvis myllrar av folk är nu tom. Ogästvänligt blöt. Löparen stannar inte hemma. Sätter på sina tights. Springer upp och ner för trapporna. Genom att endast benen syns blir de mer allmängiltiga. Är det en mans eller kvinnas? Spelar ingen roll. De är inspirerande muskulösa. Peppande. Vill du skaffa dessa? Ge inte upp.

Samtidigt om att anpassa sig till miljön vi lever i. Finns ingen skog, inga backar finner vi vår plats. På med träningskorna, även om vi är mitt i stockholms city och fina kvarter.

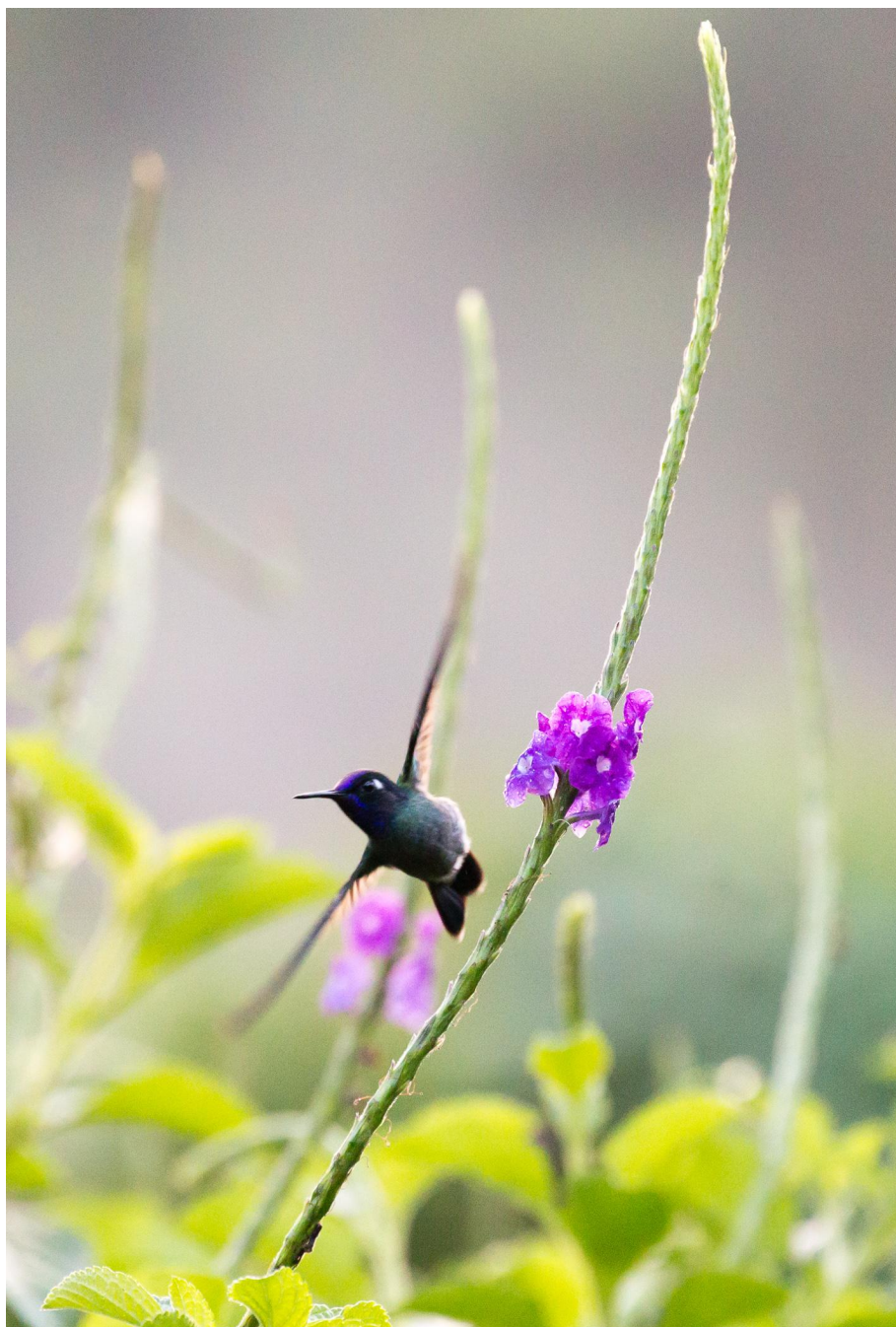
Går inte att förneka att den är grafiskt snygg med sina linker. Det svartvita som bryts av av det röda och blå och de starka benen.

1068 Ingrid Wallin

En ung kvinna. Eller flicka. Står mitt i en vägkorsning någonstans i Costa Rica. Hon håller en rockring, inlindad i rosa. Hon sträcker ut sin hand genom ringen. Ler kaxigt in i kameran. Struntar i den omgivande trafiken: Bilarna som står framför henne. Bilarna som kan komma in från sidan. Det här är hennes scen. Hon tar sin plats.

Jag faller för alla cirklar som går genom bilden. I brunnen nedandför, i bakgrundens skyltar. Kvinnan står mitt i bilden, Tar sin plats. En bild fylld av intryck, som ändå ger känsla av harmoni. Jämför övergångsstället. Här är tiden stannad. Ingen bild rusar mot kvinnan. De står still. En bild som gör mig glad.

Costas kolibri En av mina fem favoriter.

1066 Ingrid Wallin

Jag ser en lång smal stjälk med lilacerise blommor på. I den suddiga bakgrunden ligger en annan, ihop med späd grönska i ljusgrönt. Solen skiner i bilden med det som bländar mig och förtrollar mig är fågelns smidighet, fångad i precis rätt ögonblick när vingarna går parallellt med blommans stjälk, lika graciöst och smidigt sprider de ut sig...

Kolibrin som är symbol för liv, glädje och fertilitet, Hos aztekerna en symbol för pånyttfödelse. Och allt det är just vad som skildras i denna bild. Vårens ljusgröna grönska, nyutvecklade löv. Fågelns skönhet, livfullhet. En fulländad bild.

1111 Robert Eronn

En flock måsar med bister min, ljusa ögon och utfällda vingar. Seglar över himlen, samtidigt som molnen smyger in, slukar bergen - döljer dem. Jag faller för hur hur snöområden på bergen har likheter med de flygande fåglarna. Hur ett område är upplyst av sol, mitt bland alla mörka berg och moln.

En härlig bild där fåglarna kommer nära, jag får ögonkontakt. Fin skärpa, fin kompositon. En riktigt fin och välkomponerad naturbild.

1152 Per Lindberg

En glödande horisont möter kall himmel och sprickande is. En ö skymtar vid horisonten. Moln vars mönster slingrar sig över himlen. Talar fint med de sprickor i isen som liksom ett meanderlopp slingrar sig över isen. Eller är det sprickor? Det ser ut som grus som blåst ut, lagt sig i mönster. Mina ögon söker sig över bilden, försöker finna facit...

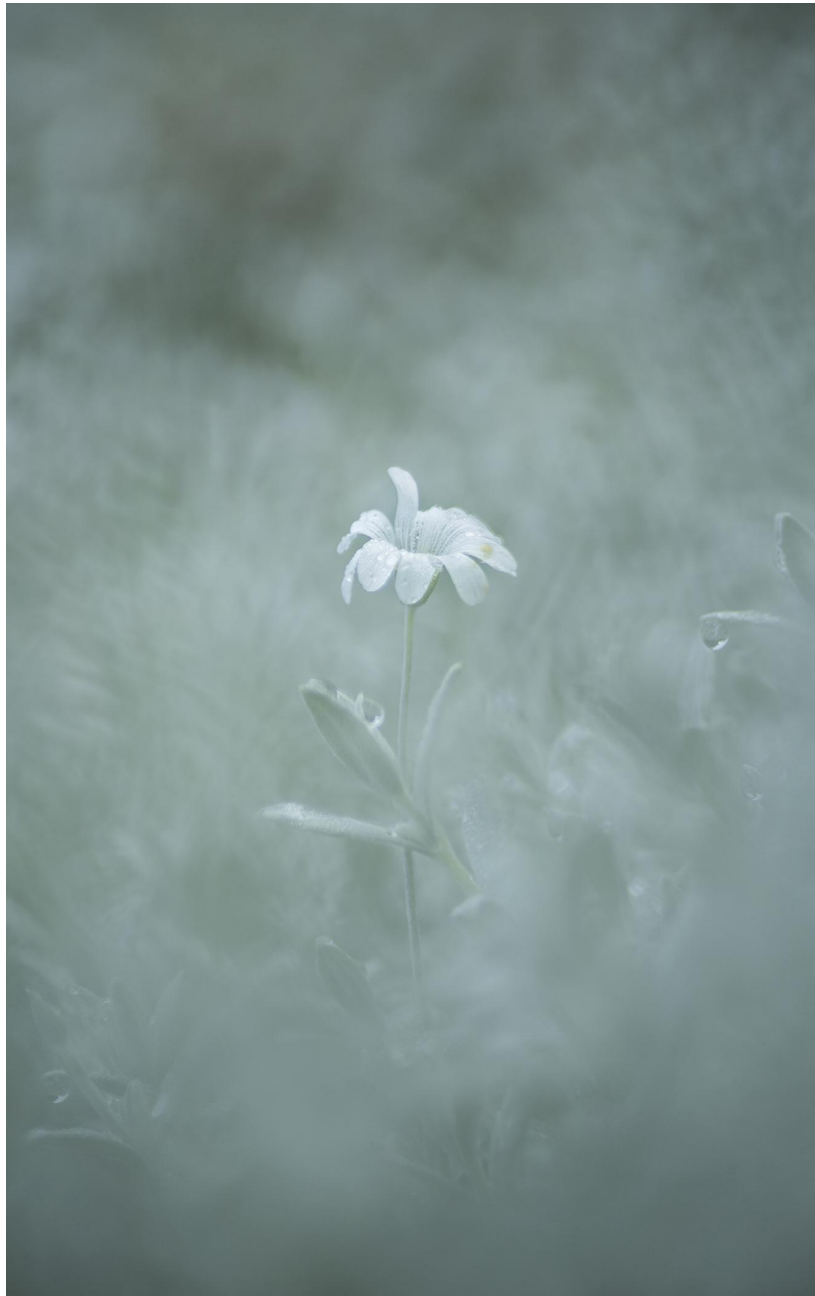
Fantastiska komplementfärger, härlig komposition. Perfekt landskapsbild.

1130 Kenneth Modin

Den lilla människan i den karga stora vinternijön. Jag faller för att bilden ter sig svartvit fastän den är i färg. Fastnar på den lilla människan. Ensam. Men ändå inte. För visst finns det väl ett hägn där det går omkring djur. Och den vita byggnaden... är det en ladugård?

En vacker bild där snön har gjort landskapet grafiskt, och fotografen förstärkt känslan genom sin glugg och genom sitt hantverk.

1150 Christina Swén

En vit blomma i ett hav av grönska, en grönska som liksom dolts i dimma. Mjukt och saglokit sken ligger över bilden. Blommans blad har vikt sig ner, kanske har de slagit ner av ett kraftigt regn. Droppar ligger kvar på omgivande växter.

Men ett blad står upp. Reser sig. Blomman tar sig samman, ser fram emot sol. En hoppfull bild som symboliserar styrka, trots att bladen just nu slokar. Det jag gillar extra mycket är den mjuka gröna tonen. Den oskarpa förgrunden som ramar in den vita blomman.

1044 Anders Fredriksson

En man, kring medelåldern, mörka byxor, mörk jacka, vit skjorta. Huvudet nerböjt över mobilen. i högerhanden en påse som ser ut att vara från systembolaget. Stora logotyper med gallerians shoppingkasse. Reflekterande glas. Tomt torg med skarpa skuggor, tydliga regler. En stor soptunna.

Symbolisk bild över nutidsmänniskan. Han står vid vårt samtida tempel. Inget spår av växtlighet. Symbolen för shopping. Men han är inte där. Han är inne i mobilen. Kollar flödet. Bestämmer om han ska shoppa mer.

Soptunnan som får svälja det vi köpt, när vi vil köpa nytt.

Jag läser in viss samhällskritik. Samtidigt som jag tycker att det helt enkelt är en riktigt snygg och grafisk bild. Fint fångat av fotografen! Förmodligen ett riktigt klokt val att göra svartvit. Förstärker den lite ensamma, och lätt obehagliga känslan.

1048 Kazi Ushioda

Två kvinnor i ett minimalistiskt inrett rum. Mönler med kvadratiska, rektangulära former. Likformade lampor på rad. Vita väggar. Varmt ljus kalla ljusreflexer på väggen. Kvinnorna är sommarklädda. En bär linne, en när kortbyxor. Båda har minst ett plagg i vitt. Kvinnan i mörkt hår har solglasögon i håret. Den röda stora väskan står på golvet.

Kvinnan med ljust kort hår har glasögon på. En rem som hjälper henne hålla reda på dem. Hon läser. Har någon i sitt knä. Kanske en handväska? Hon har vill ha koll på sina saker. Kanske är hon tankspridd och känner sig själv. Eller så är hon en sån som aldrig tappat bort något. För hon harkoll.

Kvinnan i mörkt hår har en majestätisk hållning. Sitter aktivt med benen lite isär. Bläddrar flyktigt bland sidorna. De har inte hunnit tryckas ner.

Det är något med symmetrin. Med kvinnornas blickar ner i bordet. Med ljuset. Möblernas former. Lamporna. Bilden påverkar mig, nästan som en irriterande klåda. Jag dras till den. Fascineras av den. Och jag kan inte sätta fingret på varför.

1052 Bengt Carlsson

En vit bakgrund. Ett suddigt sträck. En del av skelettet till en studsatta. Enkelt. minimalistiskt. Väcker positiva associationer hos mig. Dessa fula men superkula studsattor som står i varenda villaträdgård runt om i vårt land. Gröna och blå. Med nät. Här avskalad. Dränkt i snö. Sminkat med hög kontrast. Och vips. Studsmattan är inte längre en studsatta. Den är minnet av en sådan. Och den är vacker.

1132 Kenneth Modin

En kvadratisk bild där halva ytan är minimalistiskt vit: ett ensamt träd sticker upp ur snön. Den andra halvan är brokigt rörig. Buskar, berg, snödrivor.

Jag gillar den ensamma busken. Hur den sticker ut. Gör hela bilden vacker. Grafisk. Vilsam. Jag hade gärna haft den på min vägg.

En skapelse av en fotograf som har koll på tekniken. Kan se mönster och former, och kan sin kompositionslära. Snyggt!

1107 Anders Lindmark

Två tonårstjejer. Tonåringar i varenda detalj. Leendet. Tandställning. Udda hattar av lite billigare kvalitet. Blek hy med kvisslor. Färgat hår. En tygblomma. En varm kram och en kyss på kinden. Bästisar for live. I vått och torrt och du och jag för alltid. Blicken möter inte kameran. Det här är deras värld.

En skrynklig skjorta. För vad gör väl det om skjortan är skrynklig eller struken. Är de utklädda eller bara påklädda? Vem vet.

Mitt hjärta blir varmt av värmen som bilden visar. Ett så vackert porträtt. Äkta.

1092 Monica Kindbladh

En tufsig björnunge i blåbärsskogen. Ute på promenad. Blicken riktad framåt: Den ser inte fotografen. Öronen lätt fällda bakåt. Får min puls att höjas. Jag tänker på varnande ord om vad du ska göra om du ser en ensam björnunge. Då är mamman förmodligen nära: Redo att försvara sin avkomma.

En kunskap som ger bilden dramatik, trots dess vackra stillhet. För visst skildras skogsdoften jag hör det svaga ljudet av små kvistar som knäcks när björnungen sakta lunkar förbi.

Men var är mamman... Så fint porträtt på björnen. Fina färger, fin skärpa, fint ljus. Riktigt härlig!

1113 Robert Eronn

En rödhake sitter på en steg Burring fjäderskrud. Munnen öppen. Glatt uttryck. Ett bevis på att du inte behöver leta rätt på en ovanlig fågel för att göra en riktigt vacker fågelbild. Jag gillar hur grenarna ramar in fågeln. Hur ljuset spelar i bilden. Hur fågeln är poserad. En riktigt fin bild som gör mig glad och varm.

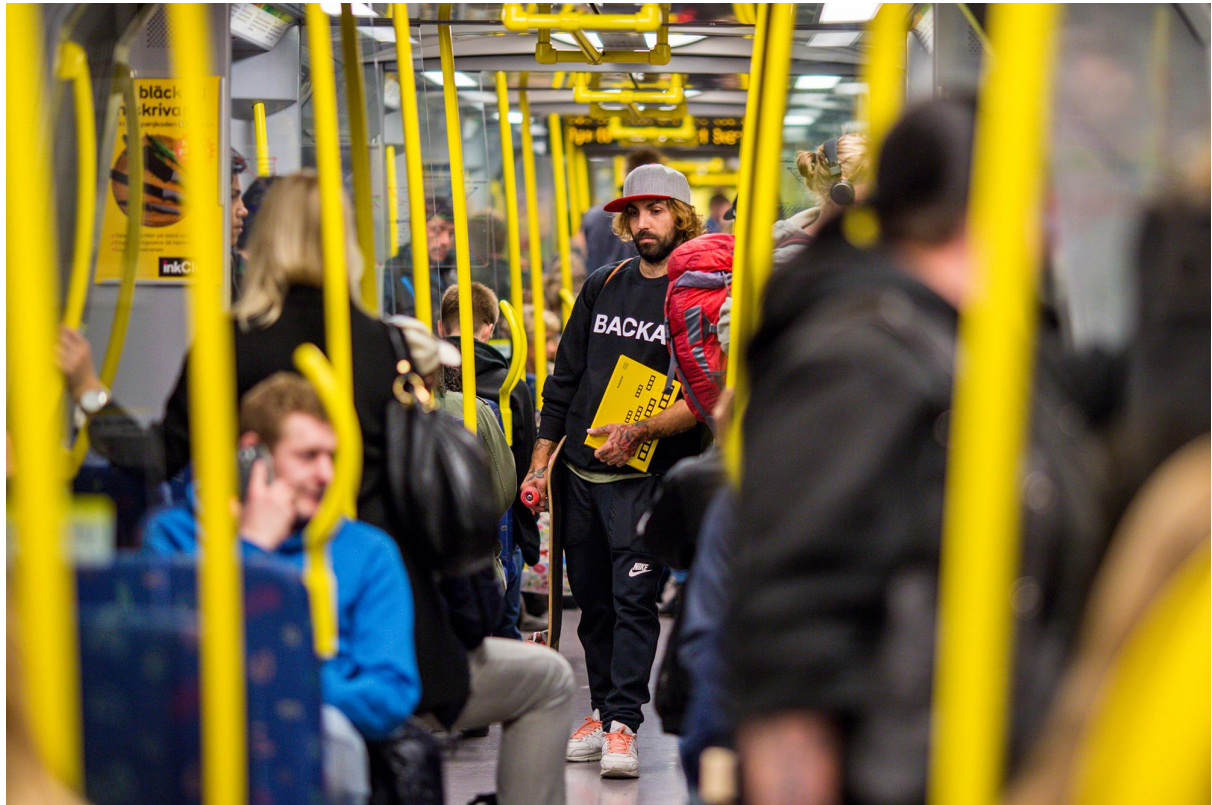
1121 Bo Nilsson

Kontexten avgör min uppfattning av denna bild. Hade den varit en i raden i min eller någon annans kamerarulle hade jag bra bläddrat förbi. Avfärdat den som misstag. En sån där bild du råkar trycka av när du är påväg att lägga ner mobilen i fickan.

Men här är bilden redan upplyft. Någon har valt ut denna bild till en fototävling. Den är inget misstag. Den är nog utvald.

Mot denna bakgrund tar jag mig an bilden. Studerar den. Ser stenplattor. Den smala glipan mellan plattorna där gruset och smutsen samlas, där det skulle kunna växa ogräs.

Jag ser mönstret på stenplattan. Orsakad av uthälld vätska. Likt i ett rojastest utmanar bilden min fantasi. Mina associationer. Jag ser en elefantsnabel, en deformerad gubbe med väldigt smal hals... Sen ser jag bara spåren av en människa.. Något som spillts, lämnats. Något som något gott förbi, och något som någon valt att fotografera. Jag gillar bilden med all sin anspråkslösa komplexitet.

1086 Ninni Andersson

En tunnelbanevagn i rusningstrafik. En man i skägg, mjukisbyxor, collagetröja och grå keps står i bildens centrum är dess blickfång. Han har tatuerade händer. Bär på en skateboard och en gul bok.

Den gula färgen går igen i tunnelbanevagnens ledstångar och räcken. Ett fins samspel, harmoni. Runt om kring mannen är det fullt av folk. En suddig omgivning som är upptagna av att konversera, läsa i mobiler. Mannen i keps står i sin egen värld. Blicken riktad mot en fästpunkt som han förmodligen inte ser. I tanken är han någonannastans. Han är inte där.

Det är det gula jag faller för. Ihop med mannens jesuslika utstrålning. Riktigt fin bild!

1084 Ninni Andersson

Kungsträdgården står i körsbärsblom och överallt tar folk selfies och rosa bilder för instagram. De viker sig över telefonerna. Blickar inte upp och njuter av blommorna. De blickar ner.

I förgrunden ett litet barn med nallebjörnsoverall i fleece. Röda randiga skor. Förmodligen har det precis lärt sig gå. Nu promenerar den lilla fram, helt på egen hand. Ingen märker, ingen ser. Barnet blickar upp mot rosorna. Strålar vackert och ler.

En tydlig kontrast till vuxenvärlden. En påminnelse och en diskret knack på axeln. Glömmer vi bort att stanna upp och se det som händer? Missar vi något ?

Vilken framtid är det lilla barnet på väg mot?

Riktigt fin och berättande bild med urgullig strosande bebis.

1070 Kersti Sköld

En tidig morgon innan solen gått upp. Vinter. Slask. På marken syns spår från bilar som åkt fram och tillbaka, kors och tvärs. Bilar som backar, bytt riktning. Är det ut/infarten till en parkeringsplats?

Spåren fascinerar. Gråskalorna får dem att framträda.

En svartklädd kvinna med mössa och ryggsäck. Blicken nedåt. På väg ut ur bild. Bakåt.

Jag tänker på alla bilar. På ensamma chaufförer i bilkö. På en stad utan växter. Endast en kal lyktstoppe. Eller stång till en vägskylt.

Dystopisk bild. Men snygg. Jag faller för dess komposition och linjer.

1065 Göran Södergren

Två måsar möts på vattnet. Ser ut att ha en trevlig liten samtalssund. Sitter på en...pinne? Bräda? Tittar ner mot vattnet. Möter sina spegelbilder.

En vacker bild med fint ljus. Jag faller extra för brytningen i vattenytan. Hur den upplevs ha två färger, olika textur.

Bubblorna i vattnet. Fåglarnas sällskapsliv. Det ser trevligt ut. Somrigt och varmt. Jag blir glad. Och extra glad av små detaljer som blänket i den ena fågelns öga.

1063 Göran Södergren

Fem personer på ett torg. Inga ansikten. Telefonkiosker från en svunnen tid. Sol som tittar in, speglar sig i en äldre kvinnas grå hår.

Kvinnan står med ryggen mot en ställning med färgglada peruker. Blir en tydlig kontrast: De färgglada håren i den grå perrongen. Kittlande tankar väcks. Vad skulle hända om kvinnan köpte en peruk, satte den över sitt grå hår och gick iväg?

Bra fångat av gatufotografen. Skickligt anonymt.

1053 Bengt Carlsson

Det går inte att se denna bild utan att le. En kvinna går förbi en stor reklamskylt där en man står med förstoringsglas och förvånat betraktar den som går förbi.

Hon är perfekt positionerad. Bilden är effektiv i svartvitt.

KVinnas korviga klänning, vardagliga figur, små lätta ballerinas skor. Det är detaljer som fångar mitt intresse. Blir punctum för mig.

1135 Lena Weilandt

Först avfärdade jag bilden som en kliché. Men jag kunde inte släppa den. Gång efter gång fanns den med bland mina favoriter.

En man med käpp och skägg och vit kalott går förbi en stor väggmålning. Han bär en ljus kappa, ett par vita byxor och svarta spetsiga skor. Kalotten uppfattas som religiös huvudbonad. Skickar en tydlig signal.

Väggen skriker ut sitt budskap. Grå ansikten. Blickar. En person som dolt sitt ansikte och hår. En höjd näve. En bild som beskriver konflikter av vår tid.

Religionen, som får symboliseras av mannes skägg och huvudbonad. Frustrationen, ilskan. Trängsel och disharmoni. Det är en talande bild. En bilr jag inte bara kan bläddra förbi.

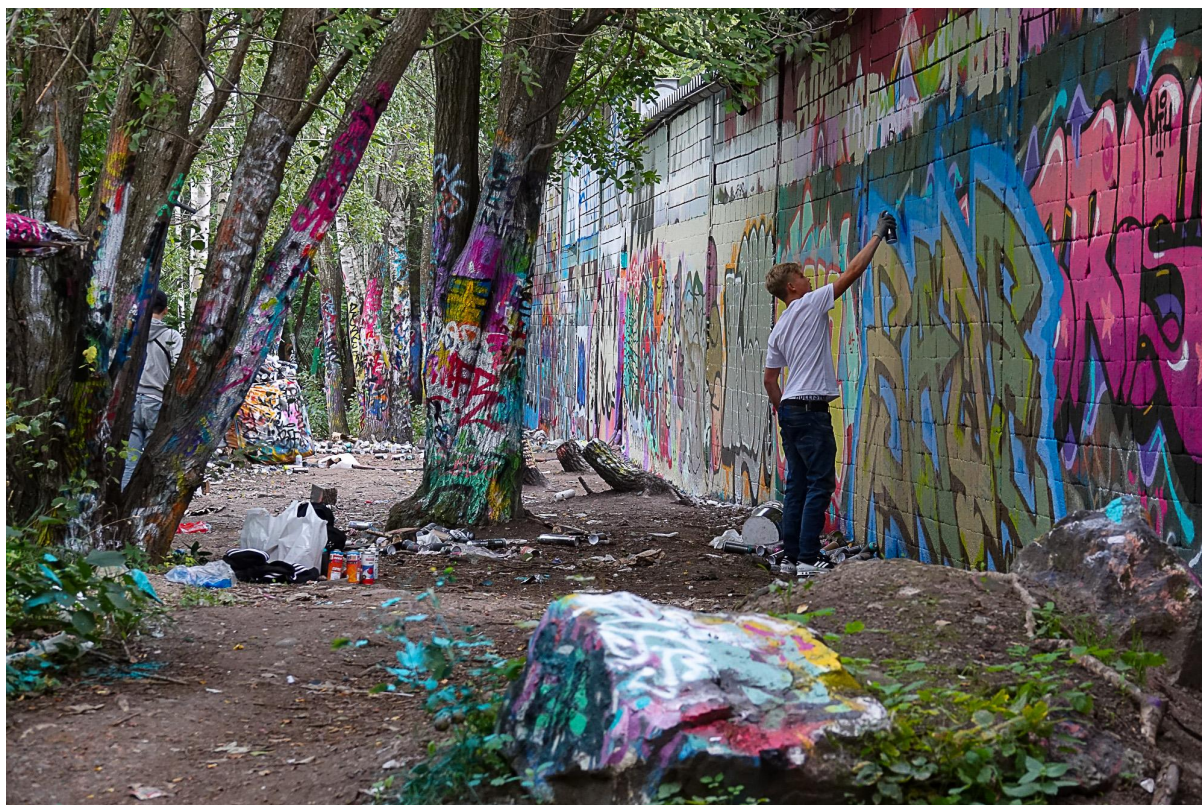

1072 Anette Palmquist

En man i jeansskjorta, jeansjacka och bruna byxor står i en verkstad. Koncetrerad med att sandpappa...Arbetarhänder. Och här arbetas det. Spår av målningar, mängder av verktyg och redskap.

En gammal dörr med gamla beslag och en gammaldags brevlåda flankerar verkstan som visar sig för fotografens blick genom en öppen dörr. Det är något med bildens matthet i färg och kontrast som gör att den känns gammaldags. Bilden på mannen skulle kunna vara tagen nu, men likagärna då, för länge länge sen.

Jag gillar utsnittet. Hur ljuset faller. Ett fint dokumentärt porträtt. Jag tänker, hade det varit min morfar skulle jag verkligen värna om bilden.

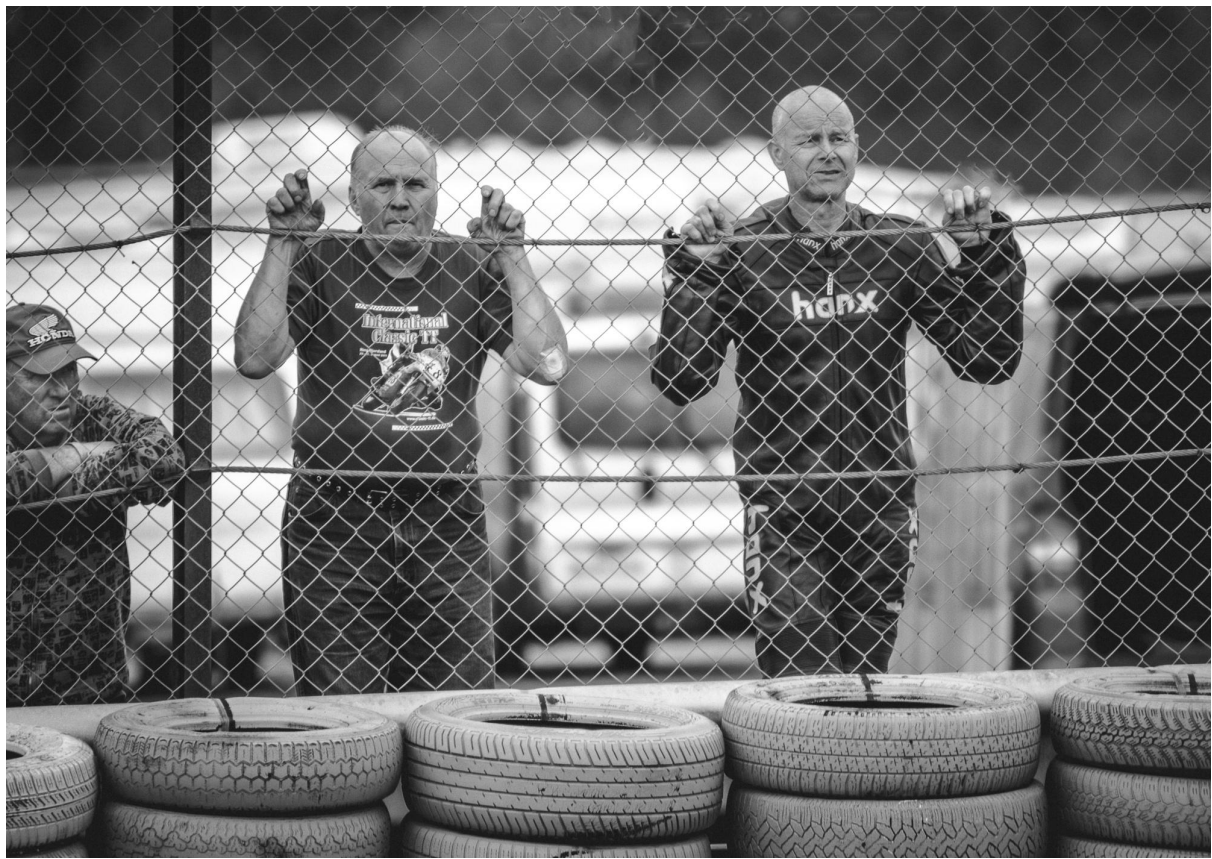
1077 Gunilla Nordgren

Arbetsplats. Men kanske inte helt legitim. En konstnär målar sitt verk på en plats om av allt att döma har valts ut som laglig. Här målar han en stor tag, ett namn i blått och svart och grönt i olika nyrser. Det finns knappt någon ledig yta. Här målas det i lager på lager. Kanske finns system för regler hur länge bilder får ligga kvar.

Det tycks vara laglöst land, men jag tror att det finns strukturer.

Pojken har full fokus. På marken finns mängder av flaskor. Han vet vad han vill, och han gör det. Där på baksidan, där inte så många ser, målar han världen i sina egna färger.

En komposition, vackert motiv, i all sin spretighet.

1081 Bengt Håkansson

Tre män. Alla med text på sina kläder. En på kepsen, en på tröjan och en har full Hanx-mundering.

De står bakom ett galler, som i sin tur står bakom en mur av gamla däck. Ni komme hit men inte längre. Håll er på avstånd. Kom inte hit.

I bakgrunden konturer av större fordon. Kanske husbilar? Lastbilar? Det tittar på något. Detaljerna i bilden leder tankarna mot motorsport.

Jag gillar linjerna i denna bild. Kontrasten mellan stål och gummi. Koncentrationen i deras blick. Ett stämningsfullt ögonblick. Snyggt i svartvitt.

1131 Kenneth Modin

Det dramatsika mötet mellan himmer och land. När de tunga molnen sveper in som tjock rök och slukar landskapet. Hus som ser små små ut i den stora vyn. Den vackra grönbruna melerade färgen som möter himlens blå och molnens stora gråvitbruna....ingenting.

En bild med dramatik som fångar mig genom att vara annorlunda. Som scenen ur en film. Vackert på ett sätt som inte ställer sig in.

1112 Robert Eronn

Perfekt plats. Perfekt scen för just denna bild. Väggens målning talar direkt till mannen till höger i bild. Mannen, som ser ut att vara rutinerad - han har varit med om en hel del. Lurat döden flera gånger?

Han har keps och fårat ansikte. Organe byxor och en mage som vill sticka ut.
En tjock halskedja.

Skellettryttaren på väggen pekar utmanande på mannen i keps. Han tar det med ro. Pekar tillbaka. En humoristisk scen. Flint med det orange som går igenom i elden under hästen, mannens byxor. En perfekt komponerad bild, där konst och människa möts.
Jag vill ge bilden hundra hjärtan.

IKAROS VINGAR

Ej bland de utvalda Bengt Hall

Jag ser en bergshäll vid ett hav. Himlen är täckt av mörka moln. Men mot horisonten bryter solen in, sprider varma strålar. Strilar genom molnen, får det mörka havet att glittra till. På berget två bland. Får mig ofrånkomligen att tänka på Ikaros vingar. De är uppställda, så att spesen nuddar solens strålar.

Jag tänker på myten. Om Ikaros som ville testa sina vingar, se hur högt han kunde flyga. Somliga kan kalla det kaxighet och övermod. Kanske var det bra självförtroende och mod? Ikaros vax smälte när han flög för nära solen. Men han ger inte upp. Reser sig igen. Prövar nya vägar. De här vingarna står redo för att testas igen. Och solen lyser i horisonten. Ett självklart mål.

En riktigt riktigt fin bild som föll bort, men som jag vill avsluta med och hylla. Och finns det något sätt att den kan komma med bland de utvalda så vill jag gärna ha med den där.